

Nigeria

ASABE*

Asabe herinnert zich de woorden van de mannen die haar huis binnenvielen nog precies. “Waar is jullie God?” riepen ze. “Laat Hem naar beneden komen. Dan kunnen we Hem doden, voordat we jullie, Zijn volgelingen, doden!”

Op 14 april 2025 wordt het dorp van Asabe aangevallen door militante, geradicaliseerde Fulani-herders. “De extremisten omsingelden ons huis. Toen kwamen ze naar binnen en namen mijn zoon Jerry mee”, vertelt Asabe. “Hij werd afgeslacht, alsof hij een dier was...”

Niet alleen Jerry, ook twee andere zoontjes van Asabe worden wreed om het leven gebracht, net als tientallen dorpsgenoten. Asabe overleeft die gruwelijke nacht doordat ze met haar dochtertje en schoonmoeder in de badkamer verstopt zit. De vrouwen barricaderen de deur met alles wat ze in de badkamer kunnen vinden.

Als het huis in brand gestoken wordt, weten ze ternauwernood te ontkomen. Maar Asabe's man, die in een ander deel van het huis verstopt zit, komt om.

Asabe wordt verscheurd door schuldgevoelens. Had ze de dood van haar drie kinderen kunnen voorkomen? Als de aanvallers het dorp verlaten, vindt ze de lichamen van haar zoontjes. Het beeld staat op haar netvlies gebrand.

Een maand na de aanval komen Open Doors-partners om hulp te bieden aan het getroffen dorp. Ze ontmoeten de zwaar getraumatiseerde Asabe en geven haar traumazorg. Asabe leert wat trauma met een mens doet en hoe ze haar verdriet een plek kan geven. Ook het thema vergeving komt aan bod. Asabe woont vlak bij een nederzetting van Fulani-herders, en het zien van de volksgenoten van haar aanvallers roept veel emoties op. Maar ze leert hoe ze hen liefdevol tegemoet kan treden - al gaat dat met vallen en opstaan.

“Ik ben een mens van vlees en bloed. Ook al vergeef ik hen, ik word soms toch weer boos”, deelt ze eerlijk.

Asabe is dankbaar dat ze deel uitmaakt van een groep weduwen die elkaar regelmatig opzoeken. “God zelf heeft me in deze groep geplaatst, zodat we elkaar kunnen bemoedigen en samen kunnen bidden en zingen. Hij heeft me laten leven met een reden, en ik bid of Hij me wil helpen dat doel te vervullen.”

GEBEDSPUNTEN

- “Soms komt alles wat ik heb meegemaakt weer terug. Dan lijkt het alsof het allemaal net gebeurd is en moet ik weer huilen”, vertelt Asabe. Bid dat God haar liefdevol sterkt op zulke momenten.
- Asabe is kwetsbaar als weduwe. Vraag of God Asabe en haar dochtertje wil beschermen en alles geeft wat zij dagelijks nodig hebben.
- Dank God voor de groep vrouwen die elkaar als weduwen kunnen bemoedigen en steunen. Bid dat Hij deze vrouwen beschermt en krachtig laat groeien in hun geloof.

* Schuilnaam

Nigeria

VICTORIA

Op Paaszondag 2026 vielen bewapende, geradicaliseerde Fulani-herders de kerk van de Nigeriaanse Victoria aan. 120 dagen lang was ze hun gevangene, tot ze wist te ontsnappen.

Bij de aanval op Paaszondag werden tientallen christenen ontvoerd, onder wie Victoria en haar drie kinderen. Victoria was op dat moment zwanger. Ze moest gedwongen bevallen in het kamp van haar ontvoerders, zonder medische hulp. Haar hulpeloze baby'tje overleed al na drie weken.

Op 1 augustus, na bijna vier maanden gevangenschap en ontberingen, zag Victoria kans om samen met haar kinderen Sonai (12), Patience (6) en Christy (4) te ontsnappen. Twee dagen lang liepen ze op blote voeten door de wildernis, zonder eten of drinken.

Het werd een loodzware tocht voor de ernstig verzwakte Victoria en haar kinderen. "Christy was in het kamp heel erg ziek geworden", vertelt ze. "Haar ogen en benen waren helemaal opgezwollen; ze kon niet meer lopen. Ik droeg haar op mijn rug. Steeds wanneer ik te zwak werd om haar te dragen, gaf ik haar aan Sonai. Maar ook hij was uitgeput."

De kleine Christy hield het niet vol. Ze overleed tijdens haar vlucht. Haar moeder en broer bleven haar lichaampje met zich meedragen, tot ze eindelijk een dorp bereikten waar ze hulp en opvang kregen. Zoals je op de foto kunt zien, is Victoria er lichamelijk nog zeer slecht aan toe.

Het is meerdere mensen gelukt om net als Victoria te ontsnappen. Maar twintig mensen worden nog steeds gevangengehouden. Ze krijgen amper te eten en zitten aan elkaar vastgeketend. Ze zijn inmiddels uitgemergeld en hebben dringend medische zorg nodig.

Bid je mee om herstel voor Victoria en haar kinderen, en bevrijding van de andere gevangenen?

Foto: de ernstig verzwakte Victoria na 120 dagen gevangenschap.

GEBEDSPUNTEN

- Bid om herstel en kracht voor Victoria, Sonai en Patience. Bid om troost na het pijnlijke verlies van de twee overleden kinderen.
- Vraag God om vrijlating van de christenen die nog gevangenzitten in het kamp van de Fulani-militanten.
- Bid om een einde aan het geweld in Nigeria. Bid dat mensen hoop en vrede vinden in Jezus' Naam.

Egypte

ALIA*

“Jezus heeft mijn gezin gered en mij nieuw leven gegeven!” Met deze luide jubelkreet beëindigt de Egyptische Alia (48) haar vurige gebed. Ze heeft veel om voor te danken.

Alia is moeder van vijf kinderen: twee volwassen dochters, een zoon en twee tienermeiden. Ze woont in een dorp in het zuiden van Egypte.

Haar leven is niet gemakkelijk. Haar man heeft meerdere handicaps, waardoor de zorg voor het inkomen en het gezin voor het grootste deel op Alia neerkomt. Bovendien is ze christen. Daarmee maakt ze deel uit van een minderheid die zwaar vervolgd wordt.

Alle beslissingen die ze moet nemen vallen haar soms zwaar. Zo zag ze zich genoodzaakt om haar dochter te laten trouwen met een moslimman, omdat ze geloofde dat ze haar ‘onder de pannen moest brengen’. Maar was dit wel een verstandige keuze?

Op een dag liep Alia met tranen in haar ogen en pijn in haar hart een kerk binnen. Daar was net een gebedsbijeenkomst aan de gang. Alia besloot haar hart uit te storten voor Jezus. “Neem de controle over mijn gezin, mijn toekomst van mij over”, bad ze. Dit gebed werd een kantelpunt in haar leven.

De gebedsleider bad met haar en bracht haar in contact met lokale Open Doors-partners. Die kwamen bij haar op bezoek en nodigden haar uit voor een discipelschapsgroep. Alia leerde hier hoe ze als christelijke moeder met liefde, geduld en Gods wijsheid haar kinderen op kan voeden – iets wat ze tot dan toe nooit had geweten. Ze beseft nu dat opvoeden niet alleen gaat over het zorgen voor brood op de plank, maar ook over het bouwen aan relaties en over vertrouwen.

Alia brengt nu meer tijd met haar kinderen door. Ze luistert meer naar hen en bidt met hen. Ook wist ze te voorkomen dat haar tweede dochter een slecht huwelijk aanging. Een moslim wilde met haar trouwen en bleef aandringen op een huwelijk en bekering tot de islam, maar Alia stond dit keer haar mannetje. Ze bezweek niet onder de druk.

Maar Alia heeft nog meer reden om God te danken. Haar hele gezin is inmiddels actief in de kerk. En zelfs haar man, met al zijn gezondheidsproblemen, doet tegenwoordig mee als het gezin God aanbidt. Daarom roept Alia het nu vreugdevol uit: “Jezus heeft mijn gezin gered en mij nieuw leven gegeven!”

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Hij Alia's gebed verhoorde en haar liet zien hoe ze de lasten van haar gezin beter kan dragen.
- Bid dat Alia, haar man en kinderen getuigen van Gods liefde en kracht mogen zijn in hun omgeving.
- Breng de dochter die met een moslim getrouwd is voor Gods troon. Bid dat ze Jezus blijft volgen en dat haar man haar liefdevol behandelt.

* Foto ter illustratie